

Iz 40, 1-11   2Pt3, 3-9   Mk1, 1-8

Potěšení lidu

Starý zákon často mluví o tom, jak Bůh – Hospodin trestá svůj neposlušný lid.

Dnes je tomu jinak. Ve čtyřicáté kapitole proroka Izajáše Bůh praví: „Potěšte, potěšte můj lid“. Potěšením se rozumí zvěst o Božím slitování, vykoupení, o Boží pomoci a přítomnosti. V rabínské literatuře je výrazem „potěšení“ označována mesiášská doba. Potěšení je určeno nejen pro Sijón a Jeruzalém, ale pro všechn věřící lid. Nemá být ohlašováno šeptem a tajně, ale hlasitě a veřejně tak, aby nic nemohlo být přeslechnuto.

Prorok líčí pomíjivost a prchavost všeho tvorstva působivým obrazem trávy a polního kvítí, které vadnou a usychají, sežehnuty žhavým sluncem a vysušeny horkým větrem. Na první pohled jsou tato slova v rozporu s vlastním záměrem poselství, kterým je přece potěšení. Ale obrazem pomíjivosti veškerého tvorstva nás prorok utvrzuje, že každá lidská moc a sláva je dočasná a pomine. (Moc babylonská, asyrská, římská..., moc a sláva každého jednotlivce.)

Moc, která je stálá, pevná a nepomíjí je Boží slovo. Boží slovo má co říci do každé doby a do každé situace. Nikdo z lidí není schopen moc Božího slova uchvátit a zprostředkovat ji druhým. To dokáže jen Bůh sám. Co člověk ale může – to je Boží slovo číst, naslouchat Hospodinovým výrokům, zaposlouchat se do biblických příběhů, můžeme přemýšlet nad Božími příkázáními. A pokud to myslíme s Bohem vážně, máme naději, že nám Bůh vyjde vstříc a my zakusíme sami na sobě proměňující moc jeho slova.

Boží slovo to nejsou jen informace o událostech, které se odehrály v dávných dobách, je to tvůrčí životodárný Boží projev, který má moc vytáhnout člověka ze strachu, trápení a nouze a umožnit mu skutečně lidský život.

„Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky,“ slyšeli jsme v dnešním evangeliu. Ve starém zákoně se mluví o snížení hor a zvýšení údolí. Hory a pahrbky byly dříve často místy pro modloslužbu. Údolí a rokle v sobě skrývaly doupata loupežníků a dravé zvěře a také byly považovány za rejdiště démonů a nečistých žvlů.

Pokusme se také my snížit hory a vyrovnat údolí v našich myslích a srdcích. Překonat všechno, co brání našemu pohledu na spásné Hospodinovo dílo a na jeho jedinečnost. V pokoře vyrovnejme cestu pro Boha a těšme se. Narozeniny našeho Pána, Ježíše Krista se blíží.

(Slovo na neděli 6. 12. 2020 Dana Kalivodová)